

Idézet egy Szegedre érkezett genfi ujságból.

(Saját tudósítónktól.) Svájci ujság érkezett Szegedre egyik ismert tanár címére. A kérdéses svájci lap francia nyelven jelenik meg és francia szimpátiáról állandóan tanúságot tesz. A *Journal de Geneve* — ez a lap címe — különben arról neveztes, hogy egyik leghíresebb katonai szaktudósító dolgozik bele, egy ismert svájci ezredes, aki nevének kezdő betűivel jelzi mondanivalóját. Rendszeren egy hasábot ír, de írását egész Svájcban lesik, sőt külföldön is nagyon komolyan veszik.

A *Journal de Geneve* június 10-iki számában a következő, valóban szenzációs véleményét adja a katonai tudósító:

— Az osztrák, magyar és német csapatok új vonalon támadnak. Varsóval szemben, a Bzura mentén is ütközetek fejlődtek. Most már kétségtelen, hogy az orosz csapatok, melyek délen nagy ellentállást fejtenek ki, ezen a vonalon mindenütt meggyöngyültek. A hármasszövetségnek egy nagyobb erőfeszítése átörkenti a lengyel frontot és közre foghatja Lengyelország fővárosát, mialatt esetleg Galiciában az összevont orosz erők megállíthatják a további offenzívát.

— A hármasszövetség e percekben nagy feladatok előtt áll. Míg a keleti harctéren sikeresen szoritja vissza az orosz kolosszust, addig a nyugati harctéren feléledt új offenzívát is föl kell tartóztatni. Nagyjában a németek itt is megállják a sarat és a franciák előretörései a Loiretől északra még mindig nem veszélyeztetik a német frontot.

— Arról még sem keleten, sem nyugaton nem lehet szó, hogy a németek külön békét érhetnének el. Tudnivaló, hogy nem a kilométerekkel közelednek a hadseregek a békéhez, hanem az ellenséges erők teljes tönkretételével és egy relatív csapással, az idővel, addig húzva a harcot, amíg az ellenség türelme elfogy és moraliter kimerül. Ez a pillanat még nem érkezett el. mindenoldalon nagy tartalékok vannak és az olasz beavatkozás a békekötés lehetőségét messzire kitolta.

— Az olasz-osztrák fronton egyelőre nagy események nem várhatók, részben, mert az olasz fronton ugyszólván lehetetlen nagyobb előnyomulás. A hegyvidék záróerődökkel van ellátva, az olaszoknak hosszadalmas, ostromszerű harcot kell folytatniok. Az Isonzo-völgye is végig meg van erősítve, itt nagy osztrák-magyar erők állanak és az átkelés előkészítése több hónapi munkájába fog kerülni az olasz hadseregnek.

— Arról se felejtkezziünk meg, hogy az olaszok, a franciákkal egyetértve, erejüknek csak egy részét vetik az osztrák frontra. — hogy miért, nehéz eldönteni, — lehet, hogy végzetes hibát fognak elkövetni a lassu offenzívával, lehet, hogy bölcsen cselekszenek, — nagy tartalékokat vonnak össze a champagnei és flandriai front mögé egy esetleges erős és meglepetésszerű támadás ellen.

— El lehet rá készülni a világ, hogy a keleti harctéren elért sikerekkel kapcsolatosan a németek nyugaton is nagy erőfeszítéseket fognak keresztül vinni.

A svájci ezredes kritikájából a legérdekesebb talán az, amely a hitszegő olaszok

hadjárataira vonatkozik. Már egy hónappal ezelőtt megjósolta, hogy az olaszok nem fognak — lehetetlen számukra — előnyomulni. Megírta azt is, ami ép e héten következett be, hogy az Isonzo mentén szintén nem sikerülhet az olasz vezérkar terve, tényleg, az egész harmadik olasz hadsereget megvertük és az borzalmas veszteségeket szenvedett.

A legérdekesebb és meglepő dolog azonban a svájci kritikában az, amely szerint az olaszok a francia harctéren helyeznek el nagy erőket és ott segítik keresztül vinni Joffre nyugati, döntő offenzíváját. Az igazat megvallva, ez a katonai vélemény tényleg nagyon is logikus. Csakhogy az olasz vezérkar, az olasz kormány és király másként határozott: egy katonát se adott ezideig a franciáknak, egész másként csoportosította át haderejét, a Dardanellák ellen egy katonát se küldött, sőt amit tényleg megálmodni se lehetett volna, az olasz-német és olasz-török hadiállapot be se következett. S az a valóság, hogy nekünk, magyaroknak és az osztrákoknak az egész olasz haderő ellen kell hadakoznunk, — súlyosította ugyan a mi helyzetünket, viszont veszedelmessé nem tette.

Az olasz vezérkar pedig, ahogy a svájci katonai szakíró is fölemlíti, minden jel szerint végzetes hibát követett el a lassu offenzívával.

A román vezérkar ítélete.

Berlin, július 7. A Cossische Zeitung-nak jelentik Bukarestből július 3-áról: Románia háborus pártja vasárnapi mulatságra készül. Holnap, vasárnap nagygyűlést tart, amelyen Filipescu és Take Jonescu lesznek a szóvivők, akik annak a két háborus frakciónak a vezetői, amelyek egyesültek ugyan, de nem olvadtak össze. A hazafias lelkesedés mind a két táborban nagy, azonban még ennél is nagyobb a két vezér személyes féltékenysége. Filipescut a hirtelen elhunyt Lahovary helyébe megválasztották a konzervatív párt egy részének elnökévé, míg a másik résznek Marghiloman maradt az elnöke. Ez a nagy ur — milliomos, politikus, istállótulajdonos és a zoké-klub elnöke, — bizonyosan elviseli, hogy Filipescut Lahovary méltóságába emelték, mert nyilvánvaló Romániában, hogy a konzervatív-pártnak Filipescu alatt álló töredékét mennyire nem veszik komolyan. Ma már mindenki bizonyosra veszi, hogy Filipescu és Janescu eljátszották kisdud játékukat. Ami még ezután következik részükéről, nem egyéb, mint lármás, visszavonuló háttvédharc. Többé nem ez a két ur, hanem a katonai szakértők a felelős kormányval egyetemben fogják kimondani a döntő szót. És hogy ez a döntés milyen lesz, arra nézve most már nincsen kétség. Arra a kérdésre: bemasírozni, vagy nem — ma csak negatív választ kapunk. A négyesszövetség, mint állítják és ami nem is valószínűtlen, Lemberg eleste után jóval megnagyobbította területi ajánlatát Romániának és felszólította Romániát, hogy lépjen be közéjük szövetségként a négyesszövetség vezérkarába, — vagyis tüzze ki a hadilobogót. Románia

ugyanazt felelte, amit már előbb Bulgária hasonló ajánlatára, hogy: nem kér a négyesszövetség vezérkarától tanácsot, hanem teljesen a maga vezérkarának ítéletére bizza jövőendő magatartásának megállapítását. Annyi bizonyos, hogy Románia semmiféle formában sem kötelezte le magát a négyesszövetségnek és semmi jel sem mutat arra, hogy a jövőben erre gondolna.

Szeged élelmezése.

Kaptuk a következő sorokat:

A közösség gondoskodjék Szeged közönségének élelmezéséről! Az a fő, hogy még anyagi áldozatok árán is annyi élelmiszert halmozzon föl a város, hogy Szeged népének hetven százalékát kitevő kevésbé módos része ne legyen martaléka az élelmiszert-uzsorának, ha a háború még soká tart. A legfontosabb érdek, hogy már most megtegyük a preventív intézkedéseket a már is szinte elviselhetetlen husrágóság fokozódása ellen.

Erre leginkább kínálkozó mód nagymennyiségű huskonzerv beszerzése, aminek megvan az a nehézsége, hogy a város adminisztrációja miatt a világ élelmezési piacának jó konjunkturáit nem tudja kihasználni. A kereskedő, aki pontosan ismeri a napi kereslet és kínálat közti viszonyt, a legkedvezőbb pillanatban, a legolcsóbb árban vásárolhat, míg a vásárlással megbízott tisztviselőnek rendszerint előbb a tanácshoz, esetleg a közgyűléshez kell fordulnia meghatalmazásért, ez napokba, esetleg hetekbe kerül, mialatt megváltoznak a konjunkturák. Szükségleteinket itthoni cégektől be nem szerezhetjük, annyi bizonyos. Külföldi: dán, hollandi és svéd cégek a hadviselő államok kereslete miatt ajánlatokkal nem is állanak elő. Régebben úgy volt, hogy a szállító cég tett egy ajánlatot, 1—2 napi meggondolási időt adott a vevőnek. Ma a szállító cég nem tehet magára nézve kötelező ajánlatot. Az üzleteket ma a kedvező konjunkturák kihasználásával csak a helyszínen, rögtönösen lehet megkötni.

Az egyetlen természetes megoldás tehát az volna, ha a városi tanács meghatalmazást adna egy az élelmezési ügyekben járatos, teljesen megbízható főtisztviselőjének, hogy ott a helyszínen szerezze be a különböző hiányzó és itthon túl magas áron tartott élelmiszereket. Hogy a helyszínen való előnyös vásárlásról még ma is mennyire szó lehet, bizonyítja egyes élelmiszereknek jelenlegi ára Hollandiában:

Sózott szalonna 1 kg. 3.64, füstölt szalonna, 1 kg. 3.90, füstölt hus, 1 kg. 3.90, füstölt sonka, hátsó rész, 1 kg. 4.03, füstölt sonka, mellső rész, 1 kg. 3.77, füstölt disznóhus, felezve, 1 kg. 3.90, sózott disznóhus, felezve 1 kg. 3.56, sózott marhanyelv, 1 drb. 1800 gr. 6.24, sózott disznónyelv, 1 kg. 3.12, gulyás-konzerv, 1 doboz 1.69, ételszir ((90 százalék disznózsír, 10 százalék növényzsír) 1 kg. 2.91 és növényi Margarin, 1 kg. 2.13 korona.

Hollandiában előnyös áron lehetne még fagyasztott sertéshúst, kolbászt és fagyasztott szárnyasokat is vásárolni.

Vajat és tejtermékeket is igen olcsón lehetne a helyszínen beszerezni. Egy kiló teavaj Hollandiában 4.42 korona, a világhírű goudschei és eidami sajt 2.65 korona, félzsirtartalmu 2.34 és 2.21 korona. Nyolc-tíz szá-